

Šķiramies mēs, ļautiņi

Šis saiets atstāj vēl nebijušu pieredzi 3x3 kustības vēsturē.

Nedēļā pēc Mālpils saietā Zasas 3x3 organizatori sāka saņemt atteikumus no vairākiem iecerēto ieviržu vadītājiem un pasākumos iesaistītajiem viesiem – nebūšu, mans ir kovids.

Piektdien sasauktā 3x3 Padomes ārkārtas sēdē izveidoja vadlīnijas, lai saiets notiktu iespējami droši. Steidzami tika iepirkti vairāki simti kovida testu. Tika nolemts: 3x3 Zasā slēgs, ja izrādīsies, ka ar kovidu inficējusies puse dalībnieku.

„Sajūtas svētdien bija ļoti jocīgas,” atceras Ako no darba grupas. „Mēs ļoti gaidījām saietā dalībniekus, bet katram devām testu, nezinot, kas būs tālāk – viņš varēs piedalīties saietā vai būs jābrauc prom.” Pozitīva testa rezultāta dēļ svētdien mājup devās viens cilvēks. „Pamanīju, ka bērni ir testēšanās eksperti – viņa zina, kas un kā jādara. Liela daļa bērnu vecākiem punktu pa punktam ar precīzu instrukciju mācīja, kā pareizi jāveic tests, bet izskatījās, ka vecāki negrib no bērniem mācīties, viņu teiktajam neuzticas un dara pilnīgi pretēji,” pamanījis Ako.

Nākamā testēšanās bija paredzēta ceturtdienas rītā, bet jau līdz trešdienai saietā atklājās pāris saslimušie, kas paši atnāca un teica, ka kaut kas nav labi ar veselību. Tūlīt tika testēti cilvēki, kas dzīvoja vienā istabā ar saslimušo, bet

neviens jauns kovida gadījums neatklājās. Pie saietā vadītājiem vērsās arī saietā dalībnieki, informējot, ka kāds ļoti klepo, bet arī šiem cilvēkiem tests bija negatīvs.

„Ceturtdienas rītā pagalmā gaidīju saietā dalībniekus, lai reģistrētu testa rezultātus. Tas bija pilnīgi citāds rīts – ļoti kluss, un cilvēki nāca nopietnām sejām. Ļoti daudzi teica – naktī murgoju, ka man ir pozitīvs tests,” stāsta Ako. Torīt saslimšanu atklāja septiņiem cilvēkiem, un dažiem no viņiem nebija nekādu simptomu. Tikmēr bija arī cilvēki, kas teica: „Lai arī tests ir negatīvs, es tomēr braukšu mājās, jo man ir klepus un temperatūra.” Līdz nedēļas beigām saietā atklājās vēl vairāki saslimušie.

Saieta vadītāji sazinājās ar visiem dalībniekiem, kam saslimšanas dēļ dalība saietā bija jāpārtrauc. Pāris dalībnieki, kas devās mājās, dalības maksu atstāja kā ziedojumu 3x3 kustībai.

Ja epidemioloģiskā situācija nākamgad būs tāda pati, Ako iesaka starp saietiem ieviest nevis vienas, bet divu nedēļu pauzi un laikus izstrādāt vadlīnijas, lai maksimāli ierobežotu saslimšanu. Un vēl. Saietam ir jābūt mazam – 200 cilvēku saimē situāciju vēl var kontrolēt, kamēr uz pusi lielākā pulkā tas nebūtu iespējams. Lai Tev laba veselība!

Lolita

SLEJA VĒSTUREI

Mūsu bērnu bērniem vēstures stundās būs jāpēta, ko viņu vectētiņi un vecmāmiņas atceras par kovida pandēmijas laiku. Būs piemirsies, kā tas bija – kad lidmašīnu satiksmi apturēja, bija komandantstundas, un pat par ciemošanos draudēja sods. Lai vēsturei paliek arī mans stāsts par to, kā kovida laikā Zasas 3x3 saietā iznāca avīze *Cukurgrauds*.

Viss sākās lieliski. Man redakcijā līdzās bija rūdītas 3x3 kustības dalībnieces – rakstītāja Rasma Zvejniece (viņai pirmoreiz līdzī bija mazmeitiņa Ance), un maketētāja Madara Kalniņa (viņai pirmoreiz bija līdzī dēls Madars). Svētdien atbraucot, kovida tests visām bija negatīvs.

Otrdien prom bija jādodas Rasmai. Viņa, gods kam gods, turpināja rakstīt no mājām. Savukārt ceturtdien internāta istabā gluži kā Ērkšķrozīte pili palika Madara. Ceturtdienas avīzi viņa samaketēja tur, bet vakarā devās uz Rīgu.

Negribu teikt, ka paliku viena. Rasma un Madara mani ne brīdi nepameta. Piektdienas rītā pusi avīzes samaketēja Agrita Krieviņa, bet pēcpusdienā to turpināja darīt Madara, un attālināti viņa maketēja arī šo avīzes numuru. Arī Rasma, jau būdama mājās, darīja maksimālo – pat attālināti piedalījās ievirzē, lai par to uzrakstītu. Ļoti daudz palīdzēja Tīna, arī Marta, bet patiešām paldies visiem, kas man kaut ko pastāstīja, atsūtīja un uzrakstīja.

Mans aizkustinošākais saietā brīdis bija Ineses Krūmiņas aicinājums runāt Daudzinājumā. Tiešām nebija ienācis prātā, ka es to kādreiz darišu, bet, kā teica Inese, tas brīdis pienāk. Daudzinājumā teicu, ka būt baltai man nozīmē sirdsmieru par to, kas paliek aiz manis.

Man ir sirdsmiers par *Cukurgraudu*.

Lolita

Balti krekli, balti dūmi, vārdi un darbi

Astoņos vakarā, tērpušies goda drānās, piektdien pulcējāmies pie Zasas vidusskolas, lai cauri Zasas parkam dotos uz Daudzinājuma vietu.

Gājām cauri uguns vārtiem un ūdens vārtiem.

Arī jaunā paaudze goda drānās. Simboliska Daudzinājuma vietas attīrīšana.

Vienlaikus saliekot ugunī daudz zaļu plavas augu, paceļas balti dūmi. Tie, kam bija dūša, tajos pat muti nomazgāja.

Inese Krūmiņa ugunij ziedoja celaini, sanākušie – arī baltu sieru, maizi un plavas ziedu plūkumiņu.

Līga Meņģelsone teica, ka viņai un viņas ģimenei uzvilkt baltu kreklu nozīmē būt kopā ar senčiem.

Lolītai Lūsei baltums saistās ar sirdsmieru par to, kas paliek aiz viņas.

Pēteris Reiters aicināja glabāt savus īpašos mirkļus.

Ēriks Zeps uzrunā pateicās tumsai, kas ļauj viņam būt baltam.

Dziedājām Daudz baltu dieniņu Zasas 3x3 saietā vadītājiem – Cekulu ģimenei.

Vakara dziesma Daudzinājuma vietā.

Vingro kā traki

Sestdienas, kā jau brīvdienas rītā, saietā dalībnieki bariem vien devās uz Rīta vingrošanu. Tajā pēc mežā pavadītas nakts piedalījās arī mazie vilcēni – gan puikas, gan meitenes. „Atgriežamies bez zaudējumiem,” jau pirms astoņiem no rīta teica galvenais saietā vilks Juris Tomašūns.

Purviši glezno Zasā

„Domājot, ko varu darīt, nolēmu darīt to, ko pašam gribētos – beidzot gleznot dabā. Nevis kaut kad pensijā, kad beidzot būs laiks, bet izmantot iespēju un darīt to uzreiz, vadot ievirzi *Purviši Sēlijā*. Galu galā – man ir Mākslas akadēmijas diploms, un šonedēļ ēst pašam nav jātaisa. Zasa izrādījās gana laba, un arī daba laba. Jaunajiem *purvišiem* neizpaliek stāsts par plānoto radošumu, brīvību un jaunradi, jo teorija ne vien noskaņo, bet arī uzliek mērķi ar nevadzīgu latīņu. Tāpēc labāk ļauties un pamēģināt – galu galā

visa sāls ir atpūtā un eļļas krāsās,” par savu ievirzi saka Armands Sidorovičs. Pie viņa uz ievirzi dažas dienas bija atnākuši arī Ansis un Jolanta Bogustovi. «Es nāku pie Armanda, jo viņš spēj iedvesmot pat tādu, kas galīgi neprot gleznot,» tā saka Ansis. Savukārt Jolanta atzīst, ka bauda sarunas, ko dzird šīs ievirzes laikā: „Baudu to, kā viņš komentē katru gleznu, to, ko redzam dabā, kas mums būtu jāierauga. Te cilvēki ir pilnībā atslābinājušies. Man patik klausīties, kā citi uztver tās krāsas, ko redz, tas katram ir tik atšķirīgi!” Viņa vēl nosaka, ka šajā ievirzē viss ir citādi, te notiek intelligentas sarunas.

Ceļo eļļu pasaulē

Ievirzē *Ceļojums ēterisko eļļu pasaulē* Ievas Mauriņas paspārnē top labas un noderīgas lietas. Ir uzmeistarots gan līdzeklis, kas padzen odus, gan brīnišķīgu dezodorantu, lūpu krāsas un balzāmus, un līdzekli matu stiprināšanai. Runā, ka pretodu līdzekļa gatavošanas laikā esot noticis kāds misēklis: spirta pudele esot beigusies pārāk ātri, un radušās pamatotas aizdomas, ka kāds Ansis tās ir

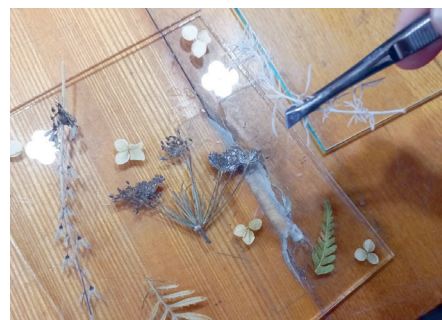

izsmaržojis. Un tas vēl nav viss. Kad spirts bija beidzies, Ansis atklāja, ka burkānu sēklu eļļa smaržo pēc viskija, un sāka izmantot tieši šo eļļu.

Meklē slepeno lādi

„Sarakstā man ir astoņi kustoņi, bet citu dienu atnāk mazāk, citu dienu – vairāk bērnu,” stāsta *Pus reiz puse* vadītāja Sandra Stare. Rīti pašiem mazākajiem sākas ar dziesmu popūriju, tad visi dodas ārā, lai meklētu, kur šodien paslēpta pārsteigumu lāde, kurā katru dienu ielikts kas cits – tad ziepju burbuļi, tad baloni, tad krītiņi. Cik nu mazās rokas spēja, bērni gatavoja māmām krelles.

Herbārijs kļūst par sniegpārslu

Viena no pievakares ievirzēm trešdienas un ceturtdienas vakaros bija došanās uz Kaldabruņas skolu, kur brīnišķīgās stikla rotu meistares Ieva un Ingrīda laipni gaidīja meistardarbnīcā. Pirmajā vakarā tika radītas rotas, savukārt ceturtdien gatavoja stikla glezniņas. “Man ļoti patika ēteriski smalkais darbiņš, ko varējām paveikt – katru liepu ziediņu pārvērtām stiklā, radījām no herbārija greznu sniegpārslu. To gan nezinu, kur es tādu likšu – varbūt kādam uzdāvināšu,” tā pēc Kaldabruņas apciemojuma domā Jolanta.

Kad darbs padarīts, varēja arī iziet apli pa pašu skolas ēku, kur stikla meistares gatavoja stikla vitrāžu lampu kupolus, bet otrajā stāvā iespēja ielūkoties Pļavas muzejā, kas bija arī viens no šīs nedēļas ekskursiju maršrutiem.

Lolita un Tīna

Ko darīsim rīt?

SVĒTDIENA, 31. JŪLIJS

9.30 – 10.20 Brokastis

Baltaize, piena ķīselis, kefīrs, speķis, biezpiens, baltās pupiņas, cukurs, sāls (Himalaju nebūs, jo tas ir rozā), putukrējums. ☺

10.30– 10.45 Dienas tēma, rīta TV

10.45–12.30 Baltās domas par saietu un karoga nolaišana

13.00–14.00 Pusdienas

14.00 Autobuss uz Rīgu.

Šēlu vārdnīca

MAZLIET NENOPIETNI

Buzis – mūžam neapmierināts cilvēks

Bašķis – tāds, kas tic visādiem niekiem

Ītila – stūrgalvīgs cilvēks

Ķapasls – palaidnis

Nagērtelis – nelietis

Žvōga – balamute

Savenīks – tuvinieks, piederīgais

Šēlma – vieglas uzvedības sieviete

Grezele – veca, neglīta sieviete

Jānis Dzimtais

JUBILĀRI

Šodien, **30. jūlijā**, vārdadienu svin Renārs Studers un Valters Treimanis.

Rīt, **31. jūlijā**, vārdadienu svinēs Rūta Zeltiņa, Undīne Rūta Riekstiņa, Rūta Šmite.

Zaģļu ziņas

PIEKŅDIENAS UZVARĒTĀJI

Lauma Treimane un Andis Zvīgulis.

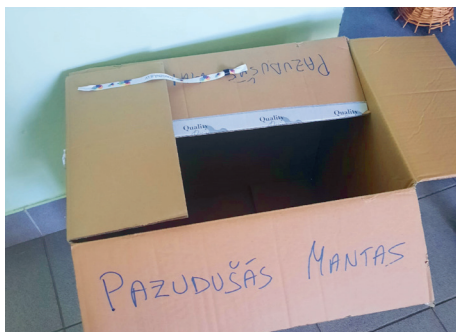
Redzēts Zasā

Ansī Bogustovs šorīt tā gribēja ēst! Atnāca uz brokastīm tik agri, ka pat aizmīga.

Vainīgais atrasts! Ādas apavu izgatavošanas darbnīcā uz durvīm atklāts šā brīža situācijai pagalam nepiedienīgs uzraksts.

Ziniet, kāpēc daudz neieskatās šajā kastē? Tāpēc, ka tur saliktas nevis atrastās, bet pazudušās mantas.

Paldies!

TE MŪS LABI PABAROJA

Visu šo nedēļu par mūsu ļoti garšīgajām un bagātīgajām brokastīm, pusdienām un vakariņām gādāja četras pavāres – Ausma Lūse, Antra Karaļuka, Evita Rubina un Maruta Krūmiņa. Viņas Zesas vidusskolas virtuvē arī mācību gada ikdienā gatavo pusdienu 200 bērniem, bet brokastīs, vakariņās un launagā ir krietni mazāk bērnu – tikai bērnudārzieki un skolas internātā

Tā Zesas 3x3 saietā atklāšanā izskatījās Ineses Krūmiņas uzruna.

Kovidlaika realitāte Info centrā.

Sēlijas baltajā naktī ar mums kopā bija pat debesis: re, kāda balta pēdiņa!

dzīvojošie. Zesas 3x3 saietā dalībniekiem viņas gatavojušas tieši tādu ēdienu kā ikdienā. Pavārēm ļoti patikusi mūsu galda dziesma, īpaši tad, kad virtuves pusē sastājās vairāk zēnu un skatēja brašas vīru balsis – gluži kā koris.

ASTRA, CIK LABI, KA TU ESI!

Ģimeņu semināra vadītājas un dalībnieces saka paldies administratorei Astrai Dāboliņai, kura visu tik gludi un mierīgi izkārtēja, lai ievirze bez problēmām notiktu attālināti.